

Προδικαστικά ερωτήματα

Τα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, στην περίπτωση που τρίτος χρησιμοποιεί στις συναλλαγές, χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου, σημείο που ομοιάζει με κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾.

Τα ερωτήματα είναι τα εξής:

- 1) Επηρεάζει το αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου το γεγονός ότι, για χρονικό διάστημα πέντε ετών μετά την καταχώριση, αυτός δεν έκανε ουσιαστική χρήση του κοινοτικού σήματος εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που καλύπτονται από την καταχώριση;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησής στο πρώτο ερώτημα, υπό ποιές προϋποθέσεις και με ποιόν τρόπο η κατάσταση αυτή επηρεάζει το αποκλειστικό δικαίωμα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 78, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-674/11 TV2/Danmark A/S κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-656/15 P)

(2016/C 048/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: ved B. Stromsky, T. Maxian Rusche και L. Grønfeldt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: TV2/Danmark A/S, Βασίλειο της Δανίας, Viasat Broadcasting UK Ltd

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-674/11, TV2/Danmark A/S κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθόσον ακυρώνει την απόφαση 2011/839/ΕΕ της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2011, σχετικά με τα μέτρα (C 2/03) που εφάρμοσε η Δανία υπέρ του TV2/Danmark ⁽¹⁾ καθόσον με αυτήν κρίθηκε ότι τα έσοδα από τις διαφημίσεις των ετών 1995 και 1996 συνιστούν κρατική ενίσχυση.
- Να απορρίψει επί της ουσίας το τρίτο επικουρικό αίτημα της πρωτοδίκως προσφεύγουσας.
- Να καταδικάσει την πρωτοδίκως προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε ερμηνεύοντας εσφαλμένα την έννοια «κρατικοί πόροι» που διαλαμβάνεται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, περιλαμβανομένης της εννοίας του «ελέγχου», και παραλείποντας να διατυπώσει την κατάλληλη αιτιολογία.

Τα βασικά σημεία των επιχειρημάτων που η αναιρεσείουσα προέβαλε προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως έχουν ως εξής:

- Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη στις σκέψεις 210 και 211, καθόσον δεν αναγνώρισε ότι οι πόροι της TV2 Reklame είναι κρατικοί πόροι, διότι η TV2 Reklame είναι κρατική εταιρεία· το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε υπερβολικά στενή ερμηνεία της νομολογίας όσον αφορά την έννοια των κρατικών πόρων που προέρχονται από κρατικές επιχειρήσεις.
- Το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δικαιο προβαίνοντας σε υπερβολικά στενή ερμηνεία της εννοίας του «ελέγχου» κατά την εκτίμηση του ελέγχου του κράτους επί των πόρων της TV2 Reklame. Ομοίως, πλανήθηκε στη σκέψη 215, ερμηνεύοντας επίσης πολύ στενά την έννοια του «ελέγχου» κατά την εκτίμηση του ελέγχου του κράτους επί των πόρων του Ταμείου TV2.
- Το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δικαιο ερμηνεύοντας εσφαλμένα την απόφαση PreussenElektra, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160. Η εσφαλμένη αυτή ερμηνεία ασκεί καθοριστική επιρροή στο σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

(¹) EE 2011, L 340, σ. 1.